

عنوان مقاله:

بررسی اثرات جیره های غذایی حاوی مخمر ساکارومایسیس سرویزیا (*Saccharomyces cerevisia*) بر رشد، زنده مانی، کیفیت گوشت و مقاومت در برابر تنش های محیطی ماهی سوروم (*Heros severus*)

محل انتشار:

اولین همایش ملی پروبیوتیک و محصولات فراویژه (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

مهدی پورداد - مرکز آموزش جهادکشاورزی استان فارس

میرمسعود سجادی - گروه زیست شناسی دریا، دانشکده علوم پایه دانشگاه هرمزگان

امیر هوشنگ بحری - دانشگاه آزاد اسلامی واحد هرمزگان

حمیدرضا احمدنیا - گروه شیلات و محیط زیست، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

یکی از پروبیوتیک هایی که به طور معمول در آברי پروری مورد استفاده قرار می گیرد مخمر نانوبی یا ساکارومایسیس می باشد. این میکروارگانیسم ها منبع خوبی از پروتئین ها، نوکلئوتید ها، ویتامین ها پلی ساکاریدها و بتاگلوکان می باشند. مطالعه حاضر به منظور ارزیابی اثرات مخمر پروبیوتیکی ساکارومایسیس سرویزیا (*Saccharomyces cerevisia*) روی رشد، بازماندگی و مقاومت در برابر استرس های محیطی ماهی سوروم (*Heros severus*) انجام شد. آزمایش فوق به صورت یک طرح کاملاً تصادفی در قالب 4 تیمار و 3 تکرار صورت پذیرفت. تیمارها شامل سه سطح (1×10^{12} ، 2×10^{12} و 5×10^{12}) سلول مخمر در هر کیلوگرم جیره غذا بودند که طی 30 روز به مصرف ماهی رسیدند. نتایج نشان داد که مخمر مورد نظر بر مبنای میزان بکار رفته، بر شاخص های رشد (وزن نهایی، نرخ رشد ویژه) و نرخ بقاء، تأثیرات مثبت و معنی داری داشتند ($p < 0/05$)، همچنین ضریب تبدیل غذایی (FCR) و ضریب کارایی پروتئین (PER) به طور معنی داری کاهش یافت ($P < 0/01$). در آزمایش تنش با آمونیاک نیز، کاربرد جیره های حاوی مخمر نسبت به گروه شاهد، سبب ارتقای نرخ بقاء بچه ماهیان تحت تیمار شد. در نتیجه کاربرد این مخمر پروبیوتیکی می تواند علاوه بر افزایش سطوح پروتئین لاشه با کاهش میزان غذای مورد نیاز آبزیان و همچنین بالا بردن مقاومت ماهی در برابر تنش های محیطی سبب بهبود میزان بقاء شود.

کلمات کلیدی:

پروبیوتیک، مخمر ساکارومایسیس، ماهی سوروم، شاخص های رشد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/168963>

